

Zveza geodetov Slovenije in Društvo geodetov Gorenjske
najavljata termin izvedbe strokovnega posveta

51. GEODETSKI DAN

z naslovom

Večrazsežno modeliranje prostora,

ki bo 15. in 16. novembra 2023 na Brdu pri Kranju.

Sestava programskega in organizacijskega odbora:

Člani programskega odbora

asist. dr. Jernej Tekavec – predsednik
mag. Katja Oven – podpredsednica
izr. prof. dr. Anka Lisec
mag. Erna Flogie Dolinar
mag. Gregor Klemenčič
Jožica Marinko
doc. dr. Dušan Petrovič
izr. prof. dr. Polona Pavlovčič Prešeren
dr. Klemen Medved
mag. Tomaž Černe
doc. dr. Tilen Urbančič
Jožef Dajnko

Člani organizacijskega odbora

Jožica Marinko – predsednica
Andrej Hudoklin – podpredsednik
Bojana Kelbel
Mihela Černe
Alenka Šifrar
Amanda Jakopin Šimunkovič
Dominik Zupan

Vljudno vabljeni k sodelovanju in udeležbi!

dr. Jernej Tekavec,
predsednik programskega odbora

mag. Gregor Klemenčič,
predsednik Zveze geodetov Slovenije

Jožica Marinko
predsednica organizacijskega odbora

NOVICE IZ NEWS FROM GEODETSKIH DRUŠTEV PROFESSIONAL SOCIETIES

PETI SKUPNI IZLET PRIMORSKEGA IN CELJSKEGA GEODETSKEGA DRUŠTVA, JUŽNA ČEŠKA, MAJ 2023

Naša potujoča knjižnica se je ponovno aktivirala in celo zapolnila do zadnjega kotička. S prebiranjem pričnejo v Kopru in Novi Gorici, dokler se v Celju ne pridružijo še zadnji bralci. Mimo Gradca in Dunaja, kot edine prestolnice, obdane z vinogradi, se preko rahlo valovite, lepo obdelane pokrajine pripeljemo do Češke oziroma Južne Moravske. Mateja in Jernej vso pot skrbita za enakomerno razdeljevanje strokovne literature po avtobusu, da se ne bi kdo počutil prikrajšanega za dodatno znanje. Takoj čez mejo se ustavimo v Slavonicah. Mestece je bilo ustanovljeno v 12. stoletju in je uvrščeno tudi na Unescov seznam svetovne dediščine. A še pred ogledom se na parkirišču bliskovito postavi »self-service« okrepčevalnica s pečenim odojkom (hvala, Celjani!) in pestro knjižnično literaturo. Saj lačen in žejen popotnik vidi vse v dosti bolj sivih barvah. Po okrepčilu se sprehodimo čez trg, ki vsebuje edinstveno zbirko gotsko-renesančnih spomenikov in stavb z oboki, impresiven stolp in mestne podzemne katakombe, zgrajene v 13. stoletju.

Pot nadaljujemo proti kraju Dačice, kjer se ustavimo s prav posebnim razlogom – tu so namreč izumili kokco sladkorja, kar je močno olajšalo uporabo te dobrine. Do takrat se je sladkor kupoval v štrucah, ki so jih morali razrezati s posebnim orodjem – sladkornimi kleščami. Govori se, da je imela žena direktorja tamkajšnje sladkorne industrije bogato družabno življenje in je k čaju ali kavi zelo pogosto postregla sladkor. Nekoč se je pri rezanju poškodovala, »zažugala« možu s povitim prstom, in tako je bila leta 1841 izdelana prva stiskalnica za izdelavo sladkornih kock. Na izum nas opozarja granitni kip v parku, nam pa v bifeju ob kavici postrežejo »neugledni« sladkor v vrečki. Po poizvedovanju pri natakarkju vendarle dobimo dve kocki za spomin.

Nadaljujemo vožnjo mimo živo rumenih polj cvetoče oljne repice do srednjeveškega mesta Telč, obdana z mnogimi ribniki, kjer je kralj živali krap. Na čudovitem glavnem trgu z renesančnimi stavbami in lepo okrašenimi fasadami se namestimo v hotel, povečerjamo in se skupaj zabavamo v spontano organiziranem literarnem krožku.

Jutro je temu primerno vedno prezgodnje, a nas čaka obilo dela. Zapeljemo se do Jindrichovega Hradca, kjer v muzeju hranijo znamenite Kryzove jaslice – največje mehanske jaslice na svetu. Žal jih trenutno restavrirajo, zato se le sprehodimo čez glavni trg in mimogrede bolj po naključju odkrijemo še 15. pol-dnevnik, ki je tudi pri nas lepo označen v bližini Trebnjega.

Sledi vožnja v Češke Budjevice, največje mesto regije in dom slovite pivovarne Budvar, kjer nastaja svetovno znano pivo Budweiser. Tudi tu se sprehodimo po še enem slikovitem, malo bolj živahnem

mestnem trgu in že hitimo v »knjižno založbo« Budvar, da nam predstavijo postopek nastajanja in proizvodnje nam tako ljube literature – piva. Na koncu ogleda nam postrežejo s sveže tiskano izdajo in vsak lahko prebere kakšno stran ali dve.

Naša naslednja postojanka je romantični grad Hluboka. Prvotno gotski grad v lasti dinastije Schwarzenberg je bil najprej preurejen v baročnem slogu, dokler ga niso v 19. stoletju preoblikovali v angleški gotski slog. Pomembna osebnost v družini je bil grof Adolf, ki je v 16. stoletju osvojil turško trdnjavo v (danes madžarskem) mestu Győr. V spomin na to bitko je v svoj grb vključil turško glavo, ki ji je krokar izključeval oko. Precej bizaren grb je mogoče opaziti marsikod po gradu, a najbolj izstopa na kljukah glavnega vhoda. Notranjost gradu je razkošno opremljena, kompleks pa sestavljajo še zimski vrt, jahalnica, čudovit angleški park in kapela. Prijetno utrujeni se med ribniki pripeljemo do hotela, ob njem pa stoji restavracija z mini pivovarno Knežinek. Ena od mnogih v tej deželi. Seveda se ne branimo testiranja domačih proizvodov pozno v noč.

Zadnji dan izleta pričnemo v Češkem Krumlovu – biseru med češkimi mesti. Zgrajeno v okljuku reke Vltave, ponuja na ogled barvne fasade palač, ozke srednjeveške ulice, številne cerkve in veličasten grad nad reko, ki ga že vse od časov Rosenbergov varujejo rjavi medvedi. Povzpne se na grad in se tudi sprehodimo po njegovih sobanah. Nato se porazgubimo po mestnih ulicah in se spet snidemo na kosilu, v še eni mini pivovarni ob rečnem rokavu.

Pripravljeni na novo pustolovščino se odpeljemo v narodni park Šumava. Prepređen je s pohodniškimi in kolesarskimi potmi, v prijetni senci smrek in borovcev. Ob umetnem jezeru Lipno, ki je največja vodna površina na Češkem, se s sedežnico povzpne do vrha smučišča, kjer je postavljena sprehajalna pot med krošnjami. Sprehodimo se po njej, spotoma z zabavnimi kvizi odkrivamo floro in favno bližnje okolice ter

uživamo v razgledih. Za malce več adrenalina poskrbijo odseki, kjer skoraj zmanjka tal pod nogami, naj-pogumnejši pa se s stolpa za konec še podričajo po toboganu, drugi jih spodbujamo z glasnim navijanjem.

Vikend, poln dobre volje, je kot vedno prehitro minil. Podkrepljeni z obilo novega znanja na podlagi predelanega lokalnega in uvoženega gradiva, se počasi poslovimo od južne Češke. Z napolnjenimi baterijami do naslednjega srečanja. Zahvala vsem udeležencem, šoferjema Matjažu in Sašku za veliko dobre volje, turistični agenciji Ideja turizem iz Sežane pa za potrpljenje in trud, da smo kljub nenehnim spremembam odlično izpeljali izlet.

Foto: osebni arhivi udeležencev strokovne ekscurzije

Zapisala: Mojca Krivec, uradna dopisnica skupnih izletov PGD in CGD

Zveza geodetov Slovenije
LJUBLJANSKO GEODETSKO DRUŠTVO

29. SREČANJE GEODETOV NA KRIMU

Napovedano kislo vreme ni pregnalo zvestih udeležencev tradicionalnega srečanja na Krimu. Kljub hladnim temperaturam, nizki oblačnosti in slabi vidljivosti so pohodniki, kolesarji in tekači osvojili vrh, ki se vzpenja nad Ljubljansko kotlino.

Program je predvidel klasične dostopne poti, po katerih so udeleženci dostopali individualno, in sicer:

- POHOD (daljša varianta), zbor udeležencev ob 9. uri pri Domu v Iškem vintgarju, pohod po gozdni markirani poti na vrh Krima, $\Delta h = 750 m$;
- POHOD (krajša varianta), zbor udeležencev ob 10. uri na križišču ceste Preserje–Rakitna in ceste na Krim, pohod po gozdni cesti na vrh Krima, $\Delta h = 300 m$;
- KOLESARJANJE, predlagani začetek ob 10.15, na križišču ceste Preserje–Rakitna in ceste na Krim, osem kilometrov vožnje po gozdni makadamski cesti na vrh Krima, $\Delta h = 300 m$;
- TEK, predlagani začetek ob 10.30, na križišču ceste Preserje–Rakitna in ceste na Krim, na vrh Krima, $\Delta h = 300 m$.

Organizatorji so na travniku pod vrhom Krima pripravili sprejemno mesto in v hladnem junijskem dnevu ponudili udeležencem kratko okrepčilo, da so se lahko pogreli. Vsak udeleženec je prejel spominsko majico in bon za tople obrok s pijačo v Domu na Krimu.

Slika 1: Sprejem udeležencev na Krimu.

Po okrepčilnem obroku je zbrane udeležence v planinskem domu nagovoril organizator dogodka ter jih opomnil, kako zelo potrebujemo rekreacijo, ki nas razbremeni vsakodnevnih težav, vrveža in hitenja ob obremenitvah v službi in doma. Pohodništvo, kolesarjenje in tek so tudi priložnost, da zamenjamo zaslone, tudi tiste mobilne, za rekreacijo, druženje, pogovore in izmenjavo izkušenj v živo med vsemi nami. Vse prisotne je tudi spomnil, da svoj prihod na Krim ustrezno evidentirajo v knjižici Geodetska planinska pot. Glede na skromno udeležbo, za katero v društvo upamo, da je le posledica hladnega vremena, želimo,

da bi vsi udeleženci tokratnega srečanja prišli tudi na naslednje, okroglo, ter vzpodbudili in pripeljali s seboj še koga – sodelavce, prijatelje ali družinske člane.

Slika 2: Okrepčilen topli obrok.

Slika 3: Nagovor organizatorjev.

Torej se vidimo naslednje leto – na okroglem, 30. srečanju na Krimu!

Vabljeni!

Zapisal: Borut Kermolj, Ljubljansko geodetsko društvo

Fotografije: Katja Tič in Borut Kermolj, Ljubljansko geodetsko društvo

DRUŠTVO GEODETOV

SEVEROVZHODNE SLOVENIJE

ZAPIS HELENE KOKALJ, VSAKOLETNE UDELEŽENKE POHODA NA URŠLJO GORO V ORGANIZACIJI DRUŠTVA GEODETOV SEVEROVZHODNE SLOVENIJE

Leto je naokrog in na elektronsko sporočilo Društva geodetov severovzhodne Slovenije, ki je poleg svojih članov, članov Zveze geodetov Slovenije, vabilo vse zaposlene na geodetskih upravah in v podjetjih ter izobraževalnih ustanovah, da se z družinskimi člani udeležimo tradicionalnega, že 19. planinskega pohoda Uršlja gora, tokrat po Poti na Mestni vrh ... smo se z veseljem odzvali ... in se, že tudi tradicionalna ekipa, tokrat žal brez Bojana ... dobili zjutraj, pobrali so me na Trojanah ob 7.30 in skupaj smo se odpeljali na Štajersko, si vmes privoščili jutranjo kavo ob domači, mamini piti na terasi Art Caffeya v Spodnji Hajdini, a pred tem nazdravili s šilcem jegra, ki nam ga je natočila Jana, ki je tokrat prevzela vlogo šoferja ... pred deveto pa smo že prispeli na zborna mesto, edino neplačljivo parkirišče na Ptuju, pri Zgodovinskem arhivu Ptuj, Vičava 5a (območje stare vojašnice) ... kjer nas je pričakal Jože z domačo žganjico, in ko smo dočakali vse zamudnike ... še prej nas je Jože informiral, kaj nas čaka ... omenil je celo dve presenečenji na krožni turi ... ob prihodu zadnjih dveh, ki sta prišli iz Slovenskih Konjic, od

koder sta potrebovali dobro uro, ko sta se s pomočjo Helge, beri GPS-a, zapeljali po bližnjici ... he, he ... smo se ob 9.20 odpravili na letošnji devetnajsti pohod po Poti na Mestni vrh, ki naj bi trajala približno štiri ure ... na krožni poti nas je najprej čakalo presenečenje ... tega pa ni pričakoval niti organizator ... he, he ... ko smo se štirje ob vstopu s travnika v gozd odločili za počep za bukvijo ... pa nas ni nihče počakal, mi pa tudi nismo vedeli, kam ... ena iz Koroške, dva iz MB IN moja malenkost iz Zasavja ... le kako bi ... smo pa bili opozorjeni, da bomo poleg markirane poti uporabili tudi tisto – prosto po Prešernu ... pa smo jo dejansko mahnili kar po svoje, a k sreči smo bili vsi bolj levo usmerjeni in je bila naša odločitev prava, ko smo na razpotju na vse strani izbrali levo ... žal je bil teren tako spran, da na poti ni bilo odtisov ... in kaj kmalu smo jih zaslišali ... ko so že bili nad streliščem ... pa smo jih, kar po svoji bližnjici, ujeli ... in jih našli v diskusiji, kako je ene skrbelo za nas, drugi niso dvomili v vodniške sposobnosti vodnice Ivane ... tretji pa niso niti opazili, da nas ni ... he, he ... in ko smo potem tako klepetali, spet pretrgali kolono ... in tako rekoč tekli za njo ... ko je Jože spet zavil kar čez drn in strn ... pa čez podrta drevesa ... po podrastju, Bog ve, koliko klopov preži na nas ... debata pa je tekla o zeliščih, da niso vsa primerna, da se skupaj uporabljajo za namakanje v žganju ... ko mi kapne – evo, zato pa mi ne paše jeger, ker je v njem čez štirideset zelišč in mi mora eno od njih, ali pa celo več, škoditi ... he, he ... evo, te ugotovitve bo vesela tudi naša Marjana, saj je tudi njej jeger zaškodil ... ko prilezemo spet na asfalt ... na vinsko turistično cesto srednje Slovenske gorice ... sledi napovedano, prvo presenečenje ... postanek na Mestnem vrhu 27, kjer je razstavljena preša iz 1912. leta ... kjer smo imeli degustacijo petih vin: laški rizling (vina Potrč), sivi pinot (vina Potrč), sauvignon (vina Rebernišek), chardonnay (vina Lovrenčič) in rumeni muškat (vina Rebernišek) ob pravem štajerskem krapcu ... stavba je last Društva vinogradnikov in sadjarjev osrednje Slovenske gorice ... vse naokrog pa so seveda gorice, trte že kar lepo nakazujejo in, kot je povedal Jože, če se bo vse obdržalo gor, bo tokrat povabil dobre kamerade na trgatev ... he, he ... sem takoj opomnila Jano, naj organizatorju piha na dušo, njo je lani že uvrstil med svoje, a da je ne pozabi ... he, he ... katere postavitev in oživitve nam je predstavil Matej, ki je eden od petih vinarjev, ki tu predstavljajo svojo rujno kapljico ... nam je pa tudi razložil vse o sortah trt, ki jih tu gojijo in katerih vince smo poskusili, pa kako nastane vinska cvetica, da ne sme biti grozdje preveč naloženo ... ja, ja, to so izrazi vinarjev, nam nič ne pomenijo, a ne ... in zakaj se zavrti kozarec, preden ga povonjamo ... in sredi pokušin nas preseneti Brane, ki vstane in nas opomni, da smo na nekaj pozabili ... seveda, na zdravico, ki smo jo potem bolj ali manj ubrano tudi zapeli ... a eni s praznimi kozarci ... pa je sledila: še kikklo prodala bom ... res, vzdušje je bilo pravo tam ob leseni preši iz leta 1912 ... ko se nam je pridružil Matejev oče, ki nas je tudi nagovoril ... a ura je tekla in mi se odpravimo dalje, ko smo si še prej privoščili obisk WC-ja ... nadaljujemo po razgledni cesti, s katere pa kmalu zavijemo levo ... in sprehodimo na drugi najvišji kucl ptujske občine, Gomilo (358 m) ... ki je menda za celih sto višja kot Ptujski grad, mi pa smo štartali malce nižje pod njim in naj bi naredili slabih 150 višincev ... s katere je prekrasen razgled vse naokrog, tam pa je tudi klopca zaljubljenecv ... ob pomoči dveh naključnih, ki smo ju tam zmotili ... ona Gorenjka in on iz Tolmina ... naredimo skupinsko fotko ali dve ... so se GSM-i kar nalagali na klopco, a smo se neke na sredi zadovoljili z že narejenimi ... a ko smo se postavljali pred trte, za nami pa Ptujski grad, jaz hitim od klopce, me ustavi ena od punc: ej, Helena, kaj pa imaš na riti ... lej, lej, pikapolonico ... in ko mi jo odstranjuje, naju ulovi Ivana na fotko ... so hoteli še nekateri, a so bili prepozni ... he, he ... je pa potem kar trajalo, da smo se postavili za gasilsko/skupinsko ... je pripomogel moj nasvet, če ne pohitijo, dobi vsak

eno okol kepe, in ne le jaz ... ki sem ju prosila, če nas pritisneta ... he, he ... potem pa smo se oglasili še pri Petru Kreftu na Sovretovi poti 57, kjer sta nas z Andrejo vse prav lepo, po štajersko pogostila ... ni-da-ni, vse je bilo na razpolago in, kot je rekel Peter, miza ponuja in kdor bo odšel lačen in žejen naprej, si bo sam kriv!!! ... ja, tudi njegovo vince rdeče je bilo top ... ki ga prideluje v španoviji še z dvema frendoma ... ja, je še bilo v enem vogalu soda nekaj njegovega, ko je poklical kletarja in povprašal ... he, he ... kako simpatično, a ne ... belo pa je bilo od Jožeta, a ga nisem poskusila ... je pa vmes nanesla debata tudi o šmardoneju in o našem cvičku ... slednjega se prej naveličaš, kot bi ti loh zaškodil, je komentiral Brane ... ja, jaz obeh ne zamenjam za belo ... he, he ... ni čudno, da smo se tam zadržali debelo uro ... ko smo bili deležni še sladice ob kavici, ki nam jo je postregel kar Jože ... se še sprehodili po njuni parceli in si ogledali noje pri sosedu, še naprej pa Magne bogatina dvorec, res pravi revež, v kaki bajturi preganja pajke ... he, he ... sledilo je le še vračanje na izhodišče, vmes smo še poklepetali z žlahtnico Potrča, kjer so izkopal že vsajeni krompir, da ne zgnije v tej namočeni zemlji ... rešili ježa s ceste ... objeli Aljaža stolp, stopili pod oboke ... in namesto na cilj/parking smo nadaljevali naprej na dvorišče minoritskega samostana na Ptuju – kjer so se dogajale Dobrote slovenskih kmetij 2023 ... in za uro, ob 15h, smo prekoračili plan ... kot zadnji, sem imela klic, potem pa še srečala enega od Rimljanov ... pa sem se z Boženo znašla sredi prazne ulice ... kam so spet zavili naši ... pa se nisva zasekirali, pa najprej zavili v samostansko cerkev, v kateri še nisem bila ... potem pa direkt v prireditveni šotor, v katerega so prikorakali naši iz razstavnega prostora ... in ko smo se potem, vsak po svoje, odločili, kaj bi kdo ... siti in napiti od Petra, smo si eni privoščili le štajersko gibanico, drugi sok ... tretji pa čevape, klobase in kotlete na žaru ... res, lepo je dišalo ... a me ni vonj premamil ... prej bi me kaka omleta iz špargljev ... he, he ... in ko se ravno zgužvamo za mizo ... prikorakajo Dušanka in Pia ter njena frendica ... ej, kako lepo jih je bilo videti in objeti ... Vili pa se žal ni mogel ločiti od kavča, sva le premajhni ribici z Jano ... he, he ... Pia s frendico je potem odšla, Dušanka pa se je z nami sprehodila na grad, kjer smo si hoteli privoščiti še kavo ... ko nas je po ozkih ulicah pripeljala na grajsko dvorišče ... povsem me je navdušil labirint ... tam pa žalostno ugotovili, da lokal več ne obratuje ... da že nekaj časa iščejo novega najemnika, pa nam je potem razložila zaposlena v pisarni, kjer prodajajo karte za ogled gradu ...

ker ni bilo nikogar, si je vzela čas in nam marsikaj zaupala, res njena življenjska zgodba bi navdušila

marsikoga ... potem pa se poslovimo od Dušanke in se zapeljemo v center na sladoled in kavo ... ter še v sončnem poznem popoldnevu potem končno nazaj v center Slovenije ... povsem navdušeni nad res lepo preživetim dnevom ... kot vedno, s tega konca se ne moreš vrniti razočaran ... smo pa ugotovili, da morda le dočakamo povabilo na trgategv, če je bila le Jana uspešna ... žal pa mi je šele takrat kapnilo, da je en od naših trafikantov gradbeni baron ... in če bi to vedel organizator, bi bili zihhr na prednostni/VIP listi povabljenih ... he, he ... kako smo se spet nasmejali ... ja, vedno se imamo vrhunsko, kadar se odpravimo kam skupaj ... ostale pa sem že tudi povabila na Krim in morda jim le uspe priti ... prav tako pa nam v teh dneh Andreja pošlje recepte svojih specialitet, le kako jih ne bi delila, se je nasmejala, ko sem jo poklicala in prosila zanje ...

Zapisala: Helena Kokalj

Slika: Jože Dajko